

slaget, fordi det skal gribe fordærveligt ind i den Enkeltes Frihed, men man glemmer ganske, hvad vi have, og tænker kun paa at flyde al Afgjørelse ud i Fremtiden, usikker om, hvorledes Afgjørelsen da vil blive.

Tillisch: Den ærede Rigsdagsmand for Nyboder (Nimestad) var saa god at underrette mig om, hvad der hører til Aalborg Stift; jeg er ham saa meget mere takskyldig for denne Underretning, som jeg selv har havt den Ære at være Stiftamtmand over Aalborg Stift. Til Gjengæld skal jeg meddele ham den Dplysning, at den nugældende Inddeling af Landet virkelig er i Stifter og Amt, og at det dog altsaa ikke var saa ufornuftigt af mig at spørge om, hvilke Amt der høre under det besynderlige Stift Slesvig, som jeg endnu slet ikke kjender. Han vil ogsaa kunne overbevise sig om, at hans Mening om, at Stifter og Bispedømmer skulde være det Samme, er aldeles urigtig, thi han vil f. Ex. see, at til Fyens Stift hører foruden Amtene Odense og Svendborg ogsaa Bispedømmet Als og Ærø, og at dette Bispedømme skulde være et Stift Als og Ærø veed jeg ikke Noget om. Forøvrigt skulde det aldeles ikke undre mig, om han i det Institut, han engang har havt den Ære at forestaae, har fulgt en anden Inddeling, f. Ex. i Militairdistricter, som ogsaa ere mig aldeles ubekjendte, thi man har jo med Hensyn til Underviisningen i Geographi, navnlig i Hertugdømmet Slesvigs Skoler, i sin Tid fremsat ganske forunderlige Lærdomme. Hvad angaaer det, som den ærede Secretair (Barfod) bemærkede, da han henviste til Statskalenderen, saa skal jeg blot tilføie, at jeg, naar det gjælder om interessant Dplysninger, er meget tjenstvillig, endog mod mine Modstandere, og dersom den ærede Rigsdagsmand vil vise mig, hvor der i Statskalenderen staaer et Stift Slesvig eller Stiftet Slesvig eller det slesvigiske Stift eller noget Lignende, saa vil det være en for mig, og maasse for flere af Medlemmerne, interessant Dplysning — her er Statskalenderen.

Kraiberg: Alt, hvad der kan siges eller behøves at siges mod det foreliggende Lovfor-

fende og saa syndigt, at jeg kun kunde staae den Sag, jeg vil tjene, hvis jeg ikke indskrænkede mig til nogle ganske faa Bemærkninger. Den af de ærede Forslagsstillere, som nylig har havt Ordet (Hage), udtalte igaar, at nu maatte vel Tiden være kommen til at ordne disse Forhold, men jeg troer, at Forhandlingerne igaar og idag være det bedste Vidnesbyrd om, at den ikke er kommen. Naar vil da den Tid komme? Den vil komme, naar der foreligger et Lovforslag, som forstaaer at samle den offentlige Mening om sig, og naar denne offentlige Mening skaffer sig afgjort Indflydelse her i Salen og finder Tilslutning hos Regjeringsen; da, men heller ikke før, er Tiden kommen til at ordne Kirkens Forsatning ved Lov. Jeg havde ventet, at den Modtagelse, Lovforlaget havde fundet, skulde have bevæget de ærede Forslagsstillere til at tage det tilbage; det er ikke skeet, og de nøde altsaa Mange i denne Sal til at være dets Drabsmand. Jeg ønsker imidlertid, at dette Drab skal skee paa en saa lempelig og god Maade som muligt og jeg har derfor isinde at benytte mig af et Middel, som hidtil sjelden, ja maasse ingenstede er blevet anvendt her i Folkethinget. Jeg erkjender Sagens store Betydning, jeg veed, at dette Forslag er Frugten af en Virksomhed, som er udgaaet fra Mænd, der inderlig interessere sig for Kirken, og for hvem Folket nærer en stor Hviagtelse; jeg veed, at denne Sag i mange Kredse sætter Gemytterne, og det netop de svagere Gemytter, i Bevægelse, jeg veed ogsaa, at man vil benytte denne Sag i politisk Henseende, idet man vil sige, at Rigsdagen mangler Interesse for Kirkens Lærv osv. Derfor ønsker jeg, at alle de fortræffelige Grunde, som nu ere spredte i de Foredrag, der ere holdte mod Forslaget, maatte blive samlede under Æt, i en Udvalgsbetænkning. Det er derfor, jeg benytter mig af Forretningsordenens § 9 og foreslaaer, at der paa det nuværende Trin af Sagens Behandling bliver nedsat et Udvalg. Jeg vil, at det skal staae klart og godtgjøres saa tydeligt som muligt, at de af Folkethingets Medlemmer, der modsætte sig dette Forslag, ikke ere Kirkens Fiender, men ligesaavel som de, der slutte sig til det, Kirkens sande og trofaste Venner.